

Sygn. akt: XI Ns 1961/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Paweł Liberadzki
-----------------	----------------------

Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Aneta Bober
--------------	--------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Toruniu na rozprawie

sprawy z wniosku A. S. (1)

z udziałem W. J.

Podział majątku wspólnego

postanawia:

I. podzielić majątek wspólny wnioskodawczyni A. S. (1) i uczestnika W. J. w skład, którego wchodzi:

- 1) nieruchomość położona w M. II, gmina L., posiadająca w Sądzie Rejonowym w Toruniu urządzoną księgę wieczystą (...),
- 2) koń gospodarski i źrebię,
- 3) samochód osobowy F. B. Polski F. (...), rok produkcji 1997,
- 4) samochód osobowy P. (...), (...) 53GR,
- 5) wozy 1 sztuka,
- 6) poziomica,
- 7) okna plastikowe 3 sztuki,

I. przyznać wnioskodawczyni A. S. (1) część opisanej w pkt. I nieruchomości to jest działkę (...) zgodnie z opinią biegłego D. A. z czerwca 2017 roku stanowiącą integralną część postanowienia,

II. Przyznać uczestnikowi W. J. cały pozostały opisany w pkt. I majątek wspólny,

III. Nakazać wnioskodawczyni A. S. (1) wydanie uczestnikowi W. J. opisanych w pkt. I 4,6,7: samochodu, poziomicy oraz okien w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia w sprawie,

IV. Zasądzić od uczestnika W. J. na rzecz wnioskodawczynie A. S. (1) kwotę 4.037,26 zł (cztery tysiące trzydzieści siedem złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem spłaty płatną w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia w sprawie wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności tej kwoty,

V. Zwolnić wnioskodawczynię A. S. (1) od kosztów sądowych w całości,

VI. Ustalić, że koszty zastępstwa procesowego znoszą się wzajemnie.

XI Ns 1961/14

## UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie A. J. obecnie (...) złożyła wniosek o podział majątku wspólnego zgromadzonego w czasie trwania związku małżeńskiego z W. J..

Wnioskodawczynie zaliczyła do wspólnego dorobku nieruchomości położoną w M. posiadającą w Sądzie Rejonowym w Toruniu urządzoną księgę wieczystą (...), ruchomości w postaci: konia gospodarskiego z wozem i samochodu osobowego marki F. (...).

A. S. (1) podniosła, iż jej małżeństwo z uczestnikiem zostało wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu rozwiązane przez rozwód. W czasie trwania małżeństwa strony zawarły małżeńską umowę majątkową rozszerzającą wspólność ustawową na opisaną powyżej nieruchomość. Ponadto małżonkowie w czasie małżeństwa nabyli ruchomości w postaci konia gospodarskiego z wozem oraz samochód F. (...). A. S. (1) wniosła o przyznanie jej całej nieruchomości. Uzasadniła to tym, że zamieszkuje na niej wraz z małoletnim synem. Uczestnik nie przebywa w nieruchomości od lutego 2013 roku i nie partycypuje w żaden sposób w kosztach jej utrzymania. Ponadto wnioskodawczynie podnosiła, że podział fizyczny nieruchomości nie jest możliwy, ponieważ W. J. dopuszczał się w stosunku do niej do rękoczynów, znieważień, a ponadto niszczył wspólny majątek. Wnioskodawczynie wywodziła, iż w tym przedmiocie toczy się postępowanie karne.

Uczestnik W. J. w odpowiedzi na wniosek przyznał, że w skład majątku wspólnego wchodzi nieruchomość położona w M., ruchomości w postaci konia gospodarskiego z wozem oraz F. (...). Podniósł jednak, że w skład wspólnego dorobku wchodzi betoniarka, rusztowanie, poziomice 4 sztuki, wiertarka udarowa, spawarka, maszyna do cięcia płytek, a ponadto dwa wozy wraz z platformą. Wniósł też o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym. W. J. wniósł, aby przyznać mu opisaną powyżej nieruchomość oraz konia gospodarskiego wraz z wozem. Uczestnik wnosił, aby samochód osobowy F. (...) przyznać wnioskodawczynie. Jeśli chodzi o pozostałe ruchomości wniósł o zasądzenie na jego rzecz stosownej spłaty. W. J. przyznał, że do majątku wspólnego należy opisana wyżej nieruchomość, podnosił jednak że w całości spłacał kredyt zaciągnięty na tę nieruchomość. Rozszerzenie wspólności małżeńskiej ustawowej zostało przez A. S. (1) wyłudzone. Wnioskodawczynie miała poinformować uczestnika, że jest w ciąży, co okazało się nieprawdą. A. S. (1) jak wywodził uczestnik nie zajmowała się rodziną, nie dbała o dom, posiadane środki finansowe przeznaczała na swoje zachcianki. Nie dbała o uczestnika, ani o swoje dziecko z pierwszego małżeństwa. Wyjeżdżała pozostawiając dom i dzieci same. Wnioskodawczynie nie płaciła rachunków przez długi okres czasu czego skutkiem była egzekucja komornicza. A. S. (1) jak podnosił uczestnik sprzedała kupiony dla niej samochód osobowy oraz ruchomości potrzebne uczestnikowi do prowadzenia gospodarstwa w szczególności: betoniarkę, rusztowanie, 4 poziomice, wiertarkę udarową, spawarkę, maszynę do cięcia płytek oraz 2 wozy z platformą. Sąd w wyroku rozwodowym ustalił, że byli małżonkowie będą korzystać z zabudowań wspólnie, uczestnik nie może jednak tego uczynić ze względu na postawę wnioskodawczynie. A. S. (1) jak wywodził uczestnik wymieniła zamki w zabudowaniach. Ponadto wnioskodawczynie doprowadziła do wymeldowania W. J. z przedmiotowej nieruchomości. A. S. (1) miała również złożyć donos do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, który nakazał rozbiórkę części budynku mieszkalnego.

Uczestnik wniósł o przyznanie jemu nieruchomości, albowiem przed zawarciem związku małżeńskiego stanowiła jego wyłączną własność. W. J., jak wywodził, prowadził tam gospodarstwo rolne. Obecnie ze względu na brak możliwości

wejścia na nieruchomości ziemia leży odłogiem. Uczestnik kwestionował również podane przez wnioskodawczynię wartości składników majątku wspólnego. Uczestnik swój wniosek o przyznanie mu całej nieruchomości uzasadniał także tym, że wnioskodawczyni nie potrafi prowadzić gospodarstwa rolnego. Ponadto wywodził, iż A. S. (1) choruje na nowotwór, utrzymuje się z renty i nie dba o wspólną nieruchomość.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. S. (1) i W. J. zawarli w dniu 25 grudnia 2007 roku związek małżeński. Został on rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 17 kwietnia 2013 roku w sprawie I C 273/13. [dowód: kopia wyroku k. 10-12 akt].

W. J. nabył przedmiotową nieruchomość w drodze umowy sprzedaży od J. B. (1) i A. B. w dniu 14 maja 2002 roku. [dowód: kopia aktu notarialnego k. 13-16 akt].

Małżeńską umową majątkową wnioskodawczyni i uczestnik w dniu 06 czerwca 2008 roku rozszerzyli małżeńską wspólność ustawową na nieruchomość. Mocą tej umowy małżeńską wspólnością majątkową objęta została nieruchomość położona w M. posiadająca w Sądzie Rejonowym w Toruniu urządzoną księgę wieczystą (...). [dowód: kopia umowy k. 17 -19 akt].

W chwili obecnej A. S. (1) i W. J. wpisani są do księgi wieczystej jako współwłaściciele na zasadach wspólności umownej majątkowej małżeńskiej rozszerzonej. [dowód: odpis księgi wieczystej k. 20-23 akt].

Wnioskodawczyni i uczestnik w czasie trwania związku małżeńskiego nabyli ze wspólnych środków konia gospodarskiego – klacz z wozem oraz samochód osobowy F. (...) [bezsporne]. W chwili obecnej klacz posiada źrebię [dowód: opinia biegłego k. 375 akt].

Małżonkowie J. zakupili w trakcie trwania związku małżeńskiego samochód P. (...) oraz poziomice. [dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni k. 525 v akt].

A. i W. małżonkowie J. zakupili także w czasie trwania wspólności małżeńskiej majątkowej 3 okna plastikowe. Jedno z nich zostało zamontowane w budynku gospodarczym. [dowód: opinia biegłego k. 375 akt].

A. S. (1) po zniesieniu wspólności majątkowej małżeńskiej poniosła nakłady w kwocie 2.593,29zł [dowód: kopie faktur k. 341 – 348 akt]. Ponadto po rozwodzie pokryła koszty zakupu materiałów budowlanych na kwotę 2.598,73zł. [dowód : kopie rachunków k. 400 - 408 akt]. W dniu 08 lutego 2008 roku A. S. (1) uiściła kwotę 500zł tytułem spłaty kredytu. [dowód: kopia rachunku k. 431 akt]. Ponadto tytułem spłaty kredytu po rozwodzie wnioskodawczyni uiściła kwotę 2.500zł [dowód: kopie rachunków k. 501-504 akt]. Także tytułem spłaty kredytu A. S. (1) uiściła kwotę 900zł [dowód: kopie rachunków k. 509-511 akt].

Uczestnik W. J. poniósł po rozwodzie nakłady tytułem spłaty zobowiązań na łączną kwotę 6.015,20zł [dowód: kopie rachunków k. 87-101 akt].

W stosunku do uczestnika W. J. toczyło się postępowanie administracyjne mające na celu powstrzymanie prac związanych z rozbudową budynku mieszkalnego i likwidację samowoli budowlanej [dowód: decyzja o rozbiórce k. 26 i 105 akt, decyzja k. 102 akt].

W dniu 24 czerwca 2013 roku został złożony przez Komisariat Policji w L. akt oskarżenia przeciwko W. J. o znęcanie. [dowód: kopia aktu oskarżenia k. 39 – 41 akt].

Decyzją z dnia 07 listopada 2014 roku Urząd Gminy w L. wymeldował W. J. z przedmiotowej nieruchomości [dowód: kopia decyzji k. 67 -69 akt].

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt dokumentów, zeznań świadków, przesłuchania stron oraz opinii biegłych.

Przynależność nieruchomości położonej w M. do majątku wspólnego była w sprawie bezsporna . Nieruchomość ta stanowiła pierwotnie majątek osobisty W. J. a do wspólnego dorobku trafiła na skutek małżeńskiej umowy majątkowej . Okoliczność ta była pomiędzy wnioskodawczynią i uczestnikiem bezsporna . Potwierdzają to także dołączone do akt sprawy dokumenty .

Także okolicznością bezsporną była przynależność do majątku wspólnego konia gospodarskiego z wozem . Wnioskodawczyni podniosła to we wniosku , a uczestnik przyznał w odpowiedzi na wniosek . Z tego powodu Sąd zaliczył do majątku wspólnego wóz oraz konia-klacz . W trakcie wizji biegłego okazało się , iż klacz ożrebiła się , skutkiem czego jest pojawienie się źrebięcia . Jest to pożytek ze składnika majątku wspólnego . Tak więc Sąd zaliczył źrebię do wspólnego dorobku .

Także przynależność do majątku wspólnego samochodu osobowego F. B. F. (...) była bezsporna . Wnioskodawczyni podniosła to we wniosku , a uczestnik przyznał tę okoliczność w odpowiedzi na wniosek . W tym stanie rzeczy Sąd zaliczył wyżej wymieniony samochód osobowy do majątku wspólnego .

W trakcie wizji biegłego z dziedziny wyceny ruchomości biegłemu okazano jako składnik wspólnego dorobku samochód P. (...) . A. S. (1) w trakcie przesłuchania w charakterze strony przyznała , że samochód ten został nabyty w czasie trwania wspólności małżeńskiej majątkowej ze wspólnych środków i że znajduje się na nieruchomości będącej w jej posiadaniu . Potwierdził także tą okoliczność świadek B. B. . Wobec powyższego Sąd zaliczył wymieniony wyżej samochód do wspólnego dorobku .

W. J. w odpowiedzi na wniosek podniósł , iż do majątku wspólnego wchodziło szereg narzędzi , między innymi cztery poziomice . Wywodził , że zostały one sprzedane przez A. S. (1) . Wnioskodawczyni przyznała w piśmie z 03 lutego 2015 roku , że małżonkowie posiadali tylko jedną poziomice . Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków w zakresie poziomicy nie wnoszą nic do sprawy . A. S. (1) przesłuchiwana jako strona podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko . Wnioskodawczyni przyznała , że małżonkowie posiadali jedną poziomice , i że znajduje się ona w jej posiadaniu . W tym stanie rzeczy Sąd uznał , że W. J. nie wykazał , iż w skład majątku wspólnego wchodziły cztery poziomice . Z tych względów Sąd zaliczył do majątku wspólnego jedną poziomice .

Sąd zaliczył do wspólnego dorobku okna plastikowe . Wnioskodawczyni i uczestnik nie wymieniali ich we wniosku i w odpowiedzi na wniosek . W trakcie oględzin okazano biegłemu cztery okna plastikowe , przy czym jedno z nich zostało zamontowane w budynku gospodarczym . Wnioskodawczyni i uczestnik nie zaprzeczali temu , że ruchomości te stanowią składnik wspólnego dorobku . Okno zamontowane w budynku gospodarczym winno być wycenione przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego , który sporządzał opinię co wartości nieruchomości . Tak więc do wspólnego dorobku należy zaliczyć trzy okna plastikowe . Na skutek błędu pisarskiego w treści postanowienia wpisano okna plastikowe w ilości trzech sztuk .

W. J. w odpowiedzi na wniosek podniósł , iż A. S. (1) we wniosku pominęła następujące składniki majątku wspólnego : betoniarkę , rusztowania , wiertarkę udarową , spawarkę , maszynę do cięcia płytek i dwa wozy z platformą . Wnioskodawczyni zaprzeczyła aby małżonkowie posiadali takie ruchomości . Świadek B. B. zeznała , że u małżonków J. były betoniarki i jakieś wozy . Zostały one wywiezione przez uczestnika po rozwodzie . Zeznania świadka należy ocenić jako mało precyzyjne i świadczące o małej orientacji jeśli chodzi o ruchomości . Świadek mówi o betoniarkach , podczas gdy uczestnik domaga się zaliczenia do wspólnego dorobku tylko jednej betoniarki . Świadek nie określa także ilości wozów . Świadek P. J. zeznał , że na nieruchomości były spawarka , wiertarka i maszyny uprawowe . Miały być one wywiezione na złom przez wnioskodawczynię . Świadek ten jednak , jak wyjaśnił po ślubie stron był na przedmiotowej nieruchomości jedynie dwa razy , ze względu na konflikt z A. S. (1) . Tak więc nie może mieć należytej orientacji co do tego , co małżonkowie nabywali ze wspólnych środków . Ruchomości o których wspomina mogły stanowić majątek osobisty uczestnika nabyty przed zawarciem związku małżeńskiego . Świadek nie wspomina o wozach , podczas gdy przynależność jednego wozu do majątku wspólnego jest bezsporna . Świadek nie wspomina także aby widział betoniarkę , rusztowania , poziomice oraz maszynę do cięcia płytek . Świadek Z. C. zeznał , iż na przedmiotowej nieruchomości znajdowały się betoniarki , rusztowania , wozy z platformą wiertarka , maszyny typu B.

oraz klucze . Zeznania świadków M. K. (1) i J. R. nie wnoszą nic do sprawy w zakresie ruchomości . Świadek J. B. (2) widział na nieruchomości betoniarkę i dwa wozy z platformą . Świadek nie wspomina aby widział na nieruchomości inne ruchomości których przynależność do wspólnego dorobku podnosi uczestnik . Świadek M. K. (2) zeznał z kolei , że widział na nieruchomości dwa wozy konne , pługi , brony kultywator , piły spalinowe . Wiertarki zdaniem świadka były dwie albo jedna . Zostały one , jak zeznał świadek zabrane przez W. J. . Odnośnie rusztowań świadek wyjaśnił , że były one pożyczone . Podobnie pożyczona była zdaniem świadka betoniarka . Zdaniem Sądu zeznania tego świadka nie są do końca wiarygodne . Zaprzecza on jakoby kiedykolwiek słyszał o samochodzie F. (...) podczas gdy jego przynależność do majątku wspólnego była bezsporna . Wnioskodawczyni w piśmie przyznała , iż w skład majątku wspólnego wchodzi wiertarka . Słuchana jako strona stwierdziła jedynie , iż jakaś wiertarka została zabrana przy czym nie stwierdziła , że była to wiertarka udarowa , a na nieruchomości pozostał młot pneumatyczny , którego zaliczenia do majątku wspólnego nie domagała się żadna ze stron .

Oceniając materiał dowodowy w zakresie ruchomości w postaci narzędzi stwierdzić należy , iż jest on mało precyzyjny . Świadkowie zeznają odmiennie co do ruchomości znajdujących się na nieruchomości . Trudno w oparciu o te zeznania poczynić jednoznaczne ustalenia . Należy też zważyć , że uczestnik przez okres pięciu lat pięciu lat przed zawarciem związku małżeńskiego prowadził samodzielnie przedmiotowe gospodarstwo rolne . Jest rzeczą normalną , iż w gospodarstwie znajdują się narzędzia i maszyny gospodarskie . Rzeczą Sądu było ustalenie , które ruchomości zostały nabyte w trakcie trwania związku małżeńskiego ze wspólnych środków , a nie tylko znajdowały się na nieruchomości . W oparciu o zawarty w aktach materiał dowodowy nie było to możliwe . W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu uczestnik nie wykazał aby betoniarka , rusztowania , wiertarka udarowa , spawarka i maszyna do cięcia płytek zostały nabyte w czasie trwania małżeńskiej wspólności majątkowej i nie zaliczył ich do majątku wspólnego .

Uczestnik w odpowiedzi na wniosek wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym w ten sposób , że uczestnik przyczynił się do powstania majątku w 70% , a uczestniczka w 30% . Swoją wniosek uzasadnił tym , że A. S. (1) nie zajmowała się rodziną i nie dbała o dom . W domu panował duży bałagan , a wnioskodawczyni nie zajmowała się obowiązkami domowymi np. przygotowywaniem posiłków , porządkami i zakupami . Uzyskane środki finansowe przeznaczała na swoje zbyt wysokie potrzeby . Często wyjeżdżała pozostawiając rodzinę i dom bez opieki . Jak podnosił uczestnik wnioskodawczyni nie płacąc rachunków spowodowała powstanie zadłużenia i w konsekwencji egzekucję komorniczą . Ponadto A. S. (1) jak wywodził uczestnik sprzedawała składniki majątku wspólnego .

Podkreślić należy , że takie okoliczności jak zaniedbywanie utrzymywania porządków w domu , brak troski o członków rodziny , czy zaniedbania w postaci przygotowywania posiłków nie stanowią ważnych powodów w rozumieniu art. 43 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego . Okoliczności te nie odnoszą się bowiem do powstania majątku wspólnego .

Z zeznań świadka B. B. wynika , że Wnioskodawczyni przez cały czas trwania małżeństwa łożyła na utrzymanie rodziny . Z zeznań tego świadka wynika , iż uczestnik nadużywał alkoholu i na utrzymanie rodziny przeznaczał niewielkie środki . A. S. (1) jak zeznał świadek uczestniczyła w spłacie kredytu hipotecznego na zakup nieruchomości . A. S. (1) jak zeznał świadek do czasu zachorowania na nowotwór pracowała . Potem utrzymywała się z renty . Zeznania świadka P. J. w zakresie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym nie wnoszą nic do sprawy . podobnie zeznania świadka M. K. (1) . Świadek J. R. zeznał , że A. S. (1) sprzedawała ziemniaki pochodzące z gospodarstwa . Świadek J. B. (2) zeznał , że wnioskodawczyni i uczestnik razem sadzili ziemniaki . Z zeznań świadka M. K. (2) wynika że A. S. (1) do czasu choroby pracowała . Obecnie ponosi koszty utrzymania nieruchomości . Ponosi też koszty nakładów . Pracowała także wspólnie z uczestnikiem przy wycince lasu . A. S. (1) przesłuchiwana jako strona podnosiła , że spłaca kredyt oraz , że w czasie trwania małżeństwa pracowała . Następnie pobierała zasiłek dla bezrobotnych , a potem rentę . Jej zarobki były zbliżone do zarobków uczestnika . Środki finansowe przeznaczała na jedzenie i leczenie . Wnioskodawczyni dołączyła do akt dowody wpłat rat kredytu oraz rachunki zakupu artykułów potrzebnych do remontu nieruchomości .

W tym stanie rzeczy Sąd uznał , iż W. J. nie wykazał aby istniały przesłanki do stwierdzenia nierównych udziałów w majątku wspólnym . Wprawdzie w sentencji postanowienia na skutek przeoczenia pisarskiego nie znalazł się punkt oddalający wniosek o ustalenie nierównych udziałów , jednakże było to podstawą do rozliczeń pomiędzy stronami .

We wniosku A. S. (2) wniosła o przyznanie jej całej nieruchomości . Uczestnik złożył identyczny wniosek w odpowiedzi na wniosek . W toku postępowania wnioskodawczyni zmieniła swoje stanowisko . W piśmie z 18 stycznia 2017 roku wniosła o fizyczny podział nieruchomości i przyznanie jej części na której znajduje się siedlisko . Po sporządzeniu opinii przez biegłego A. S. (2) wniosła o podział nieruchomości według wariantu drugiego , czyli takiego , który rozdziłby spłaty ze strony uczestnika . Z kolei pełnomocnik W. J. w piśmie z 03 sierpnia 2017 roku ponowił wniosek o przyznanie uczestnikowi całej nieruchomości , względnie o jej sprzedaż .

Zdaniem Sądu podział nieruchomości był możliwy . Biegły z dziedziny rolnictwa stwierdził , że nie ma ku temu przeciwwskazań z punktu widzenia gospodarki rolnej . Biegły geodeta sporządził projekt podziału . Nie ma więc przeciwwskazań z punktu widzenia przepisów geodezyjnych . Uczestnik podnosił to , że na skutek podziału powstaje działka , której zabudowa nie jest możliwa . Biegły składając wyjaśnienia na rozprawie w dniu 25 października 2017 roku wyjaśnił jednak , że kształt działki nie wyklucza lokalizacji na niej zabudowy . Sąd podzielił opinię biegłego . Zważyć należy , iż nawet przed podziałem obecny kształt działki ogranicza możliwości jej zabudowy .

Sąd przychylił się do wniosku A. S. (1) i przyznał jej zabudowaną część nieruchomości . Bezsporną okolicznością w sprawie był fakt zamieszkiwania w nieruchomości przez A. S. (3) i jej dzieci . Inne rozstrzygnięcie pozbawiłoby wnioskodawczynię możliwości zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych . Sąd zdecydował się na wariant pierwszy podziału , ponieważ nie rodzi on pomiędzy stronami spłat . Jest to istotne biorąc pod uwagę możliwości finansowe stron postępowania . Sąd nie jest w stanie ustalić aktualnych możliwości spłaty przez W. J. . Spłata do jakiej uczestnik zostałby zobowiązany mogłaby okazać się nierealna .

Wnioskodawczyni i uczestnik byli zgodni co do tego aby uczestnik otrzymał konia i wóz . Z tych względów Sąd przyznał te składniki majątku wspólnego W. J. . Naturalnym wydaje się także przyznanie źrebięcia Uczestnikowi . Źrebię stanowi pożytek od przyznanej W. J. kłaczy . Z ustaleń biegłego z dziedziny wyceny nieruchomości wynika , że samochód F. (...) znajduje się w posiadaniu uczestnika. Z tego względu Sąd przyznał własność tego składnika majątku wspólnego uczestnikowi. Także pozostałe składniki majątku wspólnego w postaci samochodu (...), poziomicy i okien plastikowych Sąd przyznał W. J.. Motywem była minimalizacja spłaty.

Wartości poszczególnych składników majątku wspólnego Sąd określił na podstawie opinii biegłych. Opinia biegłego rzeczoznawcy majątkowego nie była kwestionowana przez wnioskodawczynię i uczestnika. Także opinia biegłego z wyceny nieruchomości nie była kwestionowana. Biegły podał cenę konia gospodarskiego na kwotę od 4.679zł do 4.275zł. Sąd przyjął średnią kwotę 4.477zł. Cenę źrebięcia biegły określił na kwotę od 2.000zł do 2.800zł. Sąd przyjął średnią cenę 2.400zł.

Zdaniem Sądu nie ma podstaw do korygowania wartości nieruchomości o kwotę pozostałego do spłacenia kredytu hipotecznego. Sąd podzielił nieruchomość fizycznie w przybliżeniu na dwie części i obie strony pozostają zobowiązane do spłaty kredytu.

Wnioskodawczyni i uczestnik podnosili to , że ponieśli nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny. Wnioskodawczyni przedłożyła rachunki na kartach 143 – 147 akt, jednakże rachunki te dotyczą okresu przed rozwodem w związku z czym Sąd nie brał ich pod uwagę przy rozliczeniach. Także rachunki na kartach 194 – 200 przedłożone przez A. S. (1) dotyczą okresu przed zniesieniem małżeńskiej wspólności majątkowej. Wnioskodawczyni przedłożyła także rachunki na kartach 341 – 348. Sąd pod uwagę wziął jedynie rachunki dotyczące okresu po zniesieniu wspólności małżeńskiej majątkowej czyli rachunki na kartach 341, 344 – 348, opiewające na łączną kwotę 2.593,29zł. Kolejne rachunki przedłożone przez wnioskodawczynię znajdują się na kartach 400 – 408. Opiewają one na łączną kwotę 2.598,73zł. Ponadto wnioskodawczyni przedłożyła rachunki na kartach 500 – 504 akt na łączną kwotę 2.500zł. Dołączyła także rachunki na kartach 510 – 511 akt na kwotę 900zł.

Sąd przyjmując wysokość nakładów rozliczał łącznie przedłożone przez wnioskodawczynię rachunki spłaty kredytu oraz rachunki poniesionych wydatków w związku z remontem nieruchomości . Sąd brał jedynie pod uwagę dowody wpłat uznając , że inne dokumenty nie są bezpośrednim dowodem poniesienia nakładu .

Uczestnik do odpowiedzi na wniosek dołączył rachunki na łączną kwotę 6.015,20zł. Rachunki dołączone na kartach 183 – 184 akt dotyczą okresu przed zniesieniem małżeńskiej wspólności majątkowej.

Wnioskodawczyni i uczestnik otrzymali część nieruchomości o tej samej wartości. Uczestnik otrzymał ruchomości o łącznej wartości 4.997,70zł. Zatem spłata dla wnioskodawczyni winna wynieść z tego tytułu 2.498,85zł. Nakłady jakie poniosła wnioskodawczyni to łączną kwota 9.092,02zł. Połowa z tej kwoty to 4.546,01zł. Taką kwotę uczestnik winien zwrócić A. S. (1). Uczestnik poniósł nakłady w kwocie 6.015,20zł. Połowa tej kwoty czyli 3.007,60zł winna być przez wnioskodawczynię zwrócona W. J.. Z potrącenia kwot z tytułu spłat wynika, iż uczestnik winien zwrócić wnioskodawczyni kwotę 1.538,41zł tytułem nadwyżki poniesionych przez nią nakładów. Ponadto powinien zwrócić kwotę 2.498,85zł tytułem połowy wartości ruchomości. Daje to łączną kwotę 4.037,26zł, która to kwota jest kwotą spłaty jaką W. J. winien uiścić na rzecz A. S. (1) tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym. Taką kwotę spłaty zasądził Sąd od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni . Stwierdzić należy , iż do orzeczenia Sądu wkradł się błąd rachunkowy . Sąd obliczając wartość ruchomości przyjął następujące wartości : okna plastikowe-500 złotych , samochód F. – 800 złotych , wóz – 400 złotych , samochód (...) 450 złotych , źrebię – 2400 złotych , klacz – 447,70 złotych . Wartość konia winna być przyjęta na kwotę 4477 złotych . Tak więc spłata uczestnika winna być powiększona o kwotę 4029,30 złotych .

Sąd odroczył termin płatności spłaty na okres 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Termin ten, w nadziei Sądu, jest terminem pozwalającym uczestnikowi na uiszczenie spłaty. Sąd z przyczyn podanych wcześniej nie jest w stanie ustalić aktualnych możliwości spłaty W. J..

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 kpc.